

ජලය යොදන්නේ මෙලෙන්නේ

පැලව වැඩිම සඳහා, වාතය සහ මූල ධාතුන් අර්ථය වේ. ජීවයක් ප්‍රජාප්තිය වූ අවස්ථාවේ සිට අවට පරිසරයෙන් රසායනික මූල ද්‍රව්‍ය ඇද ගැනීම කෙරෙන්නේ ද්‍රව මාධ්‍යයක් මගිනි. ඒ නිසා පැලයේ වැඩිමට අවශ්‍යවන පරිදි තවත් පාත්තියේදී මෙන්ම සීර හුමයේ සිට වුවාට පසුත් ජලය සැපයිය යුතුයි. තවත් පාත්තියේ දී සහ පොළහින් කැරවල පැල සිටුවා තිබෙන කාලයේදී සෘතු භූමිය අනුව දිනපතා හෝ දිනකට දෙවරක් බැගින් ජලය යෙදීම පහසුවෙන් කළ හැක. සීර හුමයේ සිටවුවාට පසු පැල එකී නෙක අතර පරතරය විශාලව තිබෙන නිසා ජලය යෙදීම තරමක් අපහසුය. එමෙන්ම ඒ සඳහා වැඩි මුදලක් වැය කිරීමට සිදුවේ. මේ නිසා සාමාන්‍යයෙන් සීර හුමයේ පැල සිටුවීම කරන්නේ වර්ෂා කාලය ආරම්භ වනවිටත් සමහර අන්‍යම ප්‍රදේශවල සමහර අවුරුදු වලදී අපේක්ෂා කරන ප්‍රමාණයට වැඩි ලැබෙන්නේ නැත. එමෙන්ම එක් කන්නයකදී වියලී දේශභූමියක් පවතී. මේ වියලී කාලය අලදී පැල මියයාම වලක්වා ගැනීම වඩා වැඩි පහසුකම් තිබිය යුතුයි. එසේ නැතිනම් වාතයකින් ජලය ගෙනවුත් මේ කුඩා පැලවලට යැහෙන ප්‍රමාණය බැගින් යෙදීම අත්‍යාවශ්‍යය.

ජලය යෙදියහැකි ක්‍රම

(i) පැලය වටා සිට අඟල් 18 ක් පමණ දුරින් කානුවක් තනා එයට වතුර පිරවීම. මෙයට බෙසම ක්‍රමය යයි සාමාන්‍යයෙන් ව්‍යවහාර කරයි. පිටතින් ජලය ප්‍රවාහනය කර යොදන විටද මේ ක්‍රමයට බෙසම හැඩය ඇති කාණුවක් තනා ජලය යෙදිය හැක.

(ii) මුලු කොත්‍රයම වතුර පුටුවා වාරි ජලය සැපයීම තවත් එක් ක්‍රමයකි. පැල විශාලව වැඩි මුල් කොත්‍රය පුටා විහිදී වැඩි ඇති අවස්ථාවේදී ජලය යෙදීමට මේ ක්‍රමය ඉතාමත් යෝග්‍යයි. එසේත් පැල සිටුවන අවස්ථාවේදී භූමිය සමෝච්ච රේඛා අනුව ලියදී මෙන් සමච්ච සිටින ලෙස සකස් කර ගත යුතුයි. මේ ක්‍රමය වැලි අධික ඉක්මණින් ජලය බැස යන ප්‍රදේශවලට සුදුසු නැත.

“ස්ප්‍රින්ක්ලර්” ක්‍රමයට වතුර ඉසීම

(iii) මේ ක්‍රමයට වතුර යෙදීම සඳහා පොළව යට පයිප්ප වැලලී පෙන් හෝ උළුමතා ඇසොවක ගලවා ඉවත් කළ හැකි පරිදි පොළව මතුපිට පයිප්ප සවිකර ගත යුතුය. මේ පයිප්ප වලට යන්ත්‍රයක් උපයෝගී කර ගෙන අවශ්‍ය පිඩනය සහිත ජලය සැපයිය යුතුය. වතුර ඉසීම සඳහා පාවිච්චි කරන “ස්ප්‍රින්ක්ලර්” නමැති

මහාමය පළතුරු ඉස් වල උඳු ප්‍රමාණය අනුව උස් පහත්කර සිටි කර ගත යුතුය. එවිට කොත්‍රය පුටා හොඳාකාර ජලය යෙදිය හැක. ජලය අපතේ යාලද බොහෝ විට අඩුකර ගත හැකිය. ජලය යෙදීමේදී පැලයට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වඩා යෙදුවහොත් එය අපතේ යාම සිදු වනවිට පමණක් නොව, ඒ නිසා මුල් කුණුවීමත් මුල් වලට අවශ්‍ය ජලය ලබා ගැනීමත් අපහසුය.

වල් පැලැව් ඉවත් කිරීම

පළතුරු පැලය අසල තණකාල සහ අනිකුත් වල් පැලැව් වැඩෙන්නට ඉඩ තැබුවහොත් එහි වැඩීමට බාධා කාරී වේ. මේ වල් පැලැව්, පැලයට අවශ්‍ය ජලය ගාක ආහාර වාතය ආදී දේ සඳහා තරඟ කරයි. සමහරවිට කුඩා පැලය වැඩෙන්නට වල් පැලැව් සෑදෙන විට ඉරු එළියට පවා තරඟ කරයි. ඒ නිසා පැලය කුඩා කාලයේදී එහි මූල සිට අඩි 3 ක් පමණ වටා රවුමක් තණකොළ ආදී වල් පැල ඉවත් කරන්න. ඊට පසු පොහොර යෙදීමේදීත් මේ කවාකාර ප්‍රදේශවල පොහොර යොදා එහි ඇති වල් පැලැව් ද අස් කළ යුතුයි. පැලය අසල වල් පැලැව් ඉවත් කර වියළි කොළ වැනි දේ සකස් වූයින් කිසි මෙන් නැවත වල් පැලැව් සෑදීම බෙහෙවින්ම අඩු කර ගත හැක.

පළතුරු පැලය විශාලව වැඩුණාට පසු එහි මුල අසල ප්‍රදේශයේ මල් පැලෑටි වැඩීම බොහෝ විට අඩුවේ. නමුත් පැල අතර ඇති ප්‍රදේශය වල් පැලෑටි වලින් ගහන විය හැක. මේ වල් පැලෑටි පස් යේදී යාම සිදු නොවන පරිදි ඉවත් කර ගැනීම ඉතාම අවශ්‍ය දෙයකි. උදුලු ගැමෙන්, කොළ අතු, පිදුරු, කොහුකුත් වැනි දේ යොදා වසුන් කිරීමෙන් වල් පැලෑටි වල වැඩීම වලක්වාලිය හැක. සමහර කෘෂි රසායනික වර්ග යෙදීමෙන් ද වල් පැලෑටි මර්ධනය කරගත හැක. ඇතැම් රටවල බැටලුවන්, පාත්ත සින් ආදී සතුන් බෝ කිරීමෙන් වල් පැලෑටි මර්ධනය කරනු ලැබේ. ඒ මගින් අමතර ආදාය මක්ද ලබා ගත හැක.

පස විවෘතව තැබීම

ගසක මුල මණ්ඩලය වැඩීමටද වාතය අවශ්‍යයයි. වැසි බිංදු වැටීම නිසාත්, ජලය යෙදීම නිසාත්, පළතුරු පැලය අවට ඇති

පස් තවටුව තද වී වාතය ඇතුල් වීමට හා පිටවීමට බාධා කරයි. ඒ නිසා සතියකට හෝ දෙකකට වරක් උල් නඟලක් වැනියන්ත්‍රයක් යොදා පස බුරුල් කිරීම ඉතා අවශ්‍ය යයි. පළතුරු පැල එකක් හෝ සුලු ගණනක් වටන්තොකුට අත් මුල්ලුදක් හෝ උදුලු මුල්ලු වක් පාවිච්චි කර තද වී ඇති පස් තවටුව බුරුල් කළ හැක. මෙසේ කළ විට වාතය හුළුමාරු වීමට පහසු වෙනවා පමණක් නොව ජලය උරා ගැනීමටද බෙහෙවින් පහසු වේ. මෙසේ උල් නඟලකින් පස් බුරුල් කළ විට එමගින් වල් පැලෑටි ගැලවී යාම නිසා වල් පැලෑටි මර්ධනයටද ඉමහත් උපකාරයක් වේ.

මෙසේ පස බුරුල් කිරීමේදී වඩා ගැඹුරට පස බුරුල් කිරීමෙන් පැලයට වෘක්‍ෂ ආහාර හා ජලය ලබා ගන්නා මුල් කැඩී බිදී යාමෙන් පැලයේ වැඩීමට බාධා සිදු විය හැක.

පසෙහි ඇති කුඩා සිදුරු, ජලය වැටීමෙන් අවහිර වීම වැලැක්වීම සඳහා වියලී කොළරොඩු, තණ කොළ ආදිය වැස්ලක් වශයෙන් ගස මුල අතුරාලීම ප්‍රයෝජනවත් වේ. එවිට වැසි දිය බිංදු වැටී කුඩා පස් කැට විසිරී යාම සහ මඩ වීම සිදු නොවේ. මෙවැනි වසුන් යෙදීමෙන් වල් පැලෑටි වැඩීමටද අභිකාශයක් නොලැබේ.

මුල මණ්ඩලය නිතරම වාතේ වැඩෙමින් පවතින්නෙකි. එහි ක්‍රියාකාරී මෙහෙයන්හි සවසනය සිදුවීමට ඔක්සිජන් අවශ්‍ය වේ. එමෙන්ම සවසනය නිසා පිටවෙන කාබන්ඩයොක්සයිඩ් වාතයද මුල මණ්ඩලය විහිදී ඇති ප්‍රදේශයෙන් ඉවත් විය යුතුය. එවිට ඒ "කාබන් ඩයොක්සයිඩ්" වාතය ප්‍රත්‍යාසංශ්ලේශණය සඳහා ශාකයට ප්‍රයෝජනයට ගත හැක. පැලයට ජලය යෙදීමෙන් පසෙහි රැදී ඇති වායුව ඒ තුලට ඇතුල් වේ.